

Młodzież Katolicka

Dwutygodnik dla katolickiej młodzieży pozaszkolnej

Kodakcja: Katowice, Marszałka Piłsudskiego 58

Bezpłatny dodatek „Gościa Niedzielnego“

Nr. 19

Katowice, 22 września 1929

Rok IV

Sprawozdanie ze Zjazdu delegowanych Stow. Młodzieży Polskiej Żeńskiej okręgu śląskiego w Mysłowicach.

W dniach 7 i 8 września 1929 r. odbył się zjazd delegatek S. M. P. Ż., w którym wzięło udział około 300 druchen, tudzież wielu gości i przyjaciół tej organizacji.

Dnia 7. IX. rozpoczęto obrady krótkim nabożeństwem wieczornym w starym kościele, oddając pod opiekę łaskami słynącej w tej świątyni Matki Boskiej Mysłowickiej tak zjazd cały, jak i młodzież zgrupowaną w szeregach żeńskich S. M. P. Poczem o godz. 8,30 na sali Domu Ludowego zagał zebranie druchen-prezesek ks. J. Matuszek, general. sekretarz Związku. Zachęcając zarządy do dalszej wytrwałej pracy, która na razie nie zbyt wielkie wydaje owoce, wskazał na postać Bogarodzicy, cichej pracownicy w domku nazaretańskim. Gdy trudności się piętrzą, myśl o Niej ma krzepić ducha, a przekonanie, iż dobrze służy się sprawie, bo organizacja S. M. P. Ż. jest według orzeczenia ludzi rozsądnych i bezinteresownych najlepszą z dotychczasowych organizacyj żeńskich, — ma stać się bodźcem do coraz większych wysiłków w kierunku ukształcenia młodych umysłów. Starsze społeczeństwo, patrząc na ten moralny wzlot śląskich orląt, pospiesz niezaprzecznie z bratnią pomocą tak samymże Stowarzyszeniom, jak niemniej sekretarzowi gen., w celu ułożenia na rok bieżący, jak i na przyszłość szczegółowego planu pracy organizacyjnej. Działalność organizacyjna zmierza do wychowania dziewczęcia na dobrą, zaradną gospodynię domu, i uczciwą, świadomą swych katolickich i obywatelskich obowiązków — niewiastę stanu małżeńskiego. Stąd pożądane są u niej oszczędność, uświadamianie przez referaty i wyłady, znajomość pism organizacyjnych, czytanie dobrych, wartościowych książek. Do korzystania z dobrej pracy, a przedewszystkiem do gruntownego czytania „Młodej Polki“ zachęcała p. Janiżanka, członkini patronatu przy S. M. P. w Roźdzeniu. Ażeby zaś skłonić druchny do zdawania sprawozdań ze swej pracy, wysunęła wniosek, przyjęty ogólnie, aby każde ze Stowarzyszeń dwa razy do roku przesłało krótkie sprawozdanie ze swej działalności, a to do „Młodej Polki“ i do „Młodz. Katol.“ W dyskusji podniesiono korzyść czytania na zebraniach zastępów, w czasie wieczorów, poświęconych kursowi robót kobiecych, wreszcie wyjaśnienia rzeczy niezrozumiałych, zapomocą skrzynki zapytań. P. Wrazidlanka, pracowniczka Związku, zabrała głos w sprawie stroju dziewczęcia, występując przeciwko modzie obecnej, a podkreślając piękno stroju ludowego, który należy zatrzymać wszędzie, gdzie nato pozwalają warunki. Za nim również opowiedziała się p. Hallerówna, przybyła z ramienia Sodalicji P. P. Nauczycielek, tudzież ks. sekretarz generalny. Ponieważ jednak strój ludowy nie może mieć warunków powodzenia wszędzie, a mundurek organizacyjny słabo się przyjmuje, przeto przyjęto dla druchny w miejsce jego granatową spódniczkę i białą bluzkę. Żywa dyskusja wywiązała się na te-

mat koloru czapki, która zakończyła się wyborem komisji, mającej wydać orzeczenie ostateczne w sprawie stroju organizacji. Do niej weszły: prezeska okręgu, p. J. Kantorówna, prezeski Stowarzyszeń z Łysek, z Katowic przy kościele Najśw. M. Panny, z Król. Huty przy kościele św. Barbary, z Lublińca i Cieszyna. Ze względu na spóźnioną porę zakończono obrady pieśnią wieczorną.

W niedzielę dnia 8. IX. toczyły się obrady w dalszym ciągu pod przewodnictwem prezeski okręgowej od godz. 8 rano w gronie samych prezesek, jak dnia poprzedniego. Omawiano sprawę kursów tegorocznych (prezeska okręgu.), a przedewszystkiem robót kobiecych i gotowania, z których eksponaty złożą się na wystawę, urządzoną w dniu Święta Druchen, na wieczorze rodzinnym, na którym druchny będą miały sposobność wykazać swą zręczność, zdolności kobiece w zakresie gospodarstwa i pracowitość.

Druchna z Pruchny zachęcała do wzięcia udziału przez Stowarzyszenia w konkursach przysposobienia rolniczego w myśl hasła: „Praca dla Boga i Ojczyzny.“ Zapoznała w krótkości druchny z planem tego rodzaju pracy i jej wynikami. Referat wywołał żywe zainteresowanie, czego dowodem było zgłoszenie przez kilka Stowarzyszeń gotowości do wzięcia udziału w konkursie tak warzywnictwa jak i ogródków kwiatowych; zgłosiły się: S. M. P. Ż. Łyski, Piekary, Król. Huta św. Jadwiga, Bielszowice, Rybnik.

W dalszym ciągu nastąpił referat prezeski okr. na temat: „Jak prowadzić Stowarzyszenia?“ Wychodząc z założenia, że prezeska jest filarem głównym Stowarzyszenia, nakreśliła prelegentka obraz wzorowej prezeski, oddanej duszą całą pracy w swej organizacji. Gorliwość, pracowitość, cierpliwość, a przedewszystkiem miłość ku druchnom winne być jej cnotami. Łamać musi odważnie wszelkie przeszkody, pokonywać ciepliwie trudności, wytrwale i energicznie dążyć do celu, nie zrażając się żadnym zgoła niepowodzeniem, nieczuła na wszelkie przykrości, ustawicznie uprzytomnić sobie: Służę dobrej sprawie, która warta cierpienia. Pracowitość podyktuje prezesce gruntowne, dokładne i szczegółowe opracowanie programu zebrania plenarnego wspólnie z resztą członków zarządu na zebraniach zarządowych. Nie oglądać się na współpracę niczyją, ale druchny tak wychować, by same przygotowywały i wygłaszały odczyty i referaty. W każde zebranie należy wpleść chwilę rozrywki, szczerego wesela duszy, które jak słońko jasne rozświetli szare codzienne życie druchen i ich rodzin, a to będzie najlepszym sposobem utrzymania i wzrostu szeregów organizacyjnych. Stowarzyszeniom ospałym nie dać upaść, lecz chwycić się wszelkich środków, by zebrania ożywić, urozmaicić, bo tu leży przeważnie przyczyna zamierania organizacji. Po cierniach i kolcach iść w pracy za Chrystusem, a jak dla Niego urzważyć dzień Wniebowstąpienia, tak i nasza Stowa-

rzyszenia, choć w trudzie i z mozolem prowadzone, doczekają się owoców swej pracy.

W doniesieniach Związku ks. sekretarz gen. podał do wiadomości projektowany termin rekolekcji w Kłoszycach, mianowicie dni od 4 — 8 stycznia 1930 r. By umożliwić druchinom wzięcie udziału, co pociąga za sobą koszta, wprowadzone są karty oszczędnościowe i znaczki. Druchny prezski otrzymują je według życzenia ze Związku, by druchny mogły je łatwo i w każdej chwili nabywać, wpłata za nie wymagana jest dopiero po 6-ciu miesiącach.

Pozatem zawiadomiono druchny o odbywającym się kursie wychowania fizycznego w Kórniku, w którym bierze udział 8 druchen. Przyszły zjazd delegowanych odbędzie się we wrześniu w Król. Hucie.

Na tem zakończono obrady ranne, poczem druchny przybyłe w szeregach wyruszyły na Mszę św., która odprawiona została w kościele o godzinie pół do 11-tej przez ks. infułata Kasperlika. Po Mszy św. wygłosił kazanie ks. prałat Bromboszcz, przemawiając w serdecznych słowach do zebranej młodzieży. Oddając ją pod opiekę łaskami słynącej Matki Boskiej Mysłowickiej, wskazał na konieczność ćwiczenia i pielęgnowania cnót karności, pokory i czystości, tudzież wyświetlił potrzebę apostołstwa dziewczęcia, by rodziny zachować od upadku, a tem samem i społeczeństwo.

Po powrocie z kościoła nastąpiło otwarcie obrad o godz. 12-ej. P. Blosakowa z patronatu Stow. Matek Chrześcijańskich w Mysłowicach wybraną została na prezeskę Zjazdu, p. p. Drabkówna i Janiżanka na sekretarki. Pieśnią „My chcemy Boga“ złożono świadectwo idei naszej organizacji, poczem nastąpiły przemówienia powitalne. P. wizytator Miedniak witał zjazd w imieniu p. wojewody; p. Jordanówna imieniem organizacji harcerek, siostrzanej celem i duchem Stow. Młodzieży. P. Hallerówna przyniosła życzenia od Sodalicii P. P. Nauczycielek, przyrzekając w ich imieniu ochotną pomoc i współpracę. P. Prabucka życzyła pomyślnych obrad w imieniu Nar. Organizacji Kobiet, przewodnicząca Zjazdu imieniem Stow. Matek Chrześcijańskich; p. Łukaszewiczowa, kier. szkoły gospodarczej w Miedzywsięciu, witała w serdecznych i rzetelnych słowach „córy ślaskie“ w imieniu Kresów Wschodnich; p. mecenas Kudera imieniem miasta, a jedna z kobiet w imieniu Tow. Polek.

Odczytano następnie życzenia dla Zjazdu, a to od p. profesora Ligonja, od Sodalicii Pań, od Tow. „Sokół.“ Czeski „Orel“ z Berna i z Morawskiej Ostrawy przesał swoje „Zdarz Bóg!“ z życzeniem: „Niech żyje złota polska Młodzież Żeńska!“ Nie zapomniał o życzeniach dawny sekretarz Związku ks. prof. Tomala. Nadesłało życzenia Zjednoczenie Młodz. Pol. Żeńsk. w Poznaniu, Związek Młodych Polek w Poznaniu, redaktorka „Młodej Polki“ p. Wolniewiczówna, druchny z obozu w Kórniku przysłały pozdrowienia: S. M. P. Ż. z Częstochowy życzyło, by zjazd stał się fundamentem duchownego odrodzenia dziewczęcia, a przez nie społeczeństwa, by z kwiatów męśli wyrósł owoc poświęcenia.

W dalszym ciągu odczytany został protokół z ostatniego zjazdu w Bielsku, sprawozdanie sekretarza

gen. z działalności za rok 1928, sprawozdanie Komisji rewizyjnej, poczem udzielono zarządowi absolutorjum. W międzyczasie przybyli ks. infułat Kasperlik i ks. prałat Bromboszcz; w przemówieniu swoim ks. infuł., jako wikariusz gen. ks. biskupa, kładł nacisk na pracę poczynaną z Bogiem i na wstępowanie w ślady świętlanej postaci Król. Kor. Polsk. W przerwie obiadowej nastąpiło zdjęcie fotograficzne. Po południu otwarto obrady po odśpiewaniu „Pieśni żeglarzy“; w pierwszym rzędzie przyjęto nowe Stowarzyszenia do Związku: Jaworze, Mazańcowice, Skoczów, Kryry, Lubliniec, Łyski, Szarlej, Suszec. Serdecznem „Niech żyją!“ powitano nowoprzyjęte S. M. P. Ż.

Na członków Rady Związkowej wybrano: ks. prałata Puchera jako prezesa Związku, ks. prof. Tomalę, p. dyr. Małecką, p. naucz. Kantorównę, p. Czaplicką, p. Bienioskową, p. Wrazidlanę, p. Niemczykową z Dziedzic, p. Kruczkównę z Łysek, p. Machejównę i p. Mazurkównę.

P. Mokrzycka naucz. z Roźdzenia wygłosiła referat na temat: „Czego nam potrzeba?“ Prelegentka na wstępie zdanie zacytowała: „Polska albo będzie katolicka, albo jej wcale nie będzie“. Wskazała na konieczność kształcenia charakteru dziewczęcia, urabiającego na zasadach katolicyzmu i to od lat najwcześniejszych, w myśl słów Krasieńskiego: „Młodość życia jest rzeźbiarką —“. Posłuszeństwo, prawdomówność, przyjaźń prawdziwa, ustalony porządek dnia — to niektóre z cech charakteru, będącego dźwignią świata. Przykłady, wzięte z życia, ilustrowały doskonale i popierały prawdy wygłoszone. Wkońcu odbyło się zebranie wzorowe S. M. P. Ż. z Mysłowic; była piękna deklamacja: „Trwamy na straży wiary i Kościoła“ —, później druchny potańczyły trojaka, a na zakończenie odegrano wesołą sztukę.

Piękne i miłe urozmaicenie zjazdu stanowił kilkakrotny występ mandolinistek z Roźdzenia, Szopieniec i Katowic.

Zjazd przyjął następujące rezolucje:

1. Zjazd delegowanych Stow. Młodzieży Polskiej Żeńskiej, obradujący dnia 8 września br. w Mysłowicach, rozumiejąc, jak wielkie korzyści płyną ze ścisłej współpracy z Związkiem i Zjednoczeniem Młodzieży, wzywa wszystkie druchny, a w szczególności zarządy, do zastosowania się do wskazówek Związku przez uważne czytanie okólników, „Kierownika Stow.“, „Młodzieży Katol.“, i „Młodej Polki.“

2. W zrozumieniu, iż dla owocnej pracy młodzieży konieczne jest zainteresowanie się i pomoc społeczeństwa, Zjazd zwraca się doń, jakoteż do władz, z gorącą prośbą, by otoczyły swą życzliwą, skuteczną opieką już istniejące Stowarzyszenia, przyczyniając się do jak najliczniejszego zakładania Kół Przyjaciół Młodzieży.

3. Zważywszy, jak wielkie korzyści daje duszy i ciału wychowanie fizyczne, zjazd podkreśla, że w pracy S. M. P. Ż. trzeba należytą uwagę poświęcić ćwiczeniom fizycznym i zwraca się do zarządów, aby starały się o wynajmowanie sal gimnastycznych i boisk do prowadzenia wychowania fizycznego.

Janizanka, sekr. zjazdu.

Na marginesie

Poszli Żydzi na wojnę . . .

Aj, waj, waj! Rompompom! Zarompompowało na całym świecie, bo Żydzi poszli na wojnę. Prasa całego świata rozdzierała szaty nad niedolą synów Izraela w Palestynie. A' było to tak: Podczas wojny sta-

ły się mocarstwa o pozyskanie żydostwa na swoją stronę. Najwięcej zabiegała o to poparcie Anglja, która paktowała by z każdym, by tylko dopiąć celu. Ci „każdy“ to naprzykład Arabowie, Kafrowie, Hindusi, Papiusi i tak jeden z mężów stanu Churchil (czyt. Czerczył) przyobiegał Arabom zamieszkałym w Palestynie rozległe prawa wolnościowe wzamian za poparcie ich w wojnie przeciwko Niemcom. Arabowie na lep

poszli i, uwierzywszy Anglii, dali czynne poparcie entencie w wojnie. Atoli zawsze się mści, jeżeli się chce obu stronom równocześnie wygodzić. Drugi mąż stanu Anglii Balfour przyobiecał Żydom uroczyste, że po zwycięstwie ententy Anglija utworzy z Palestyny narodowe państwo żydowskie. Wiadomą bowiem rzeczą jest, że Żydzi całego świata zorganizowali się w organizacji syjonistycznej, która wzięła sobie za zadanie utworzenie na nowo państwa żydowskiego, a gdzieżby ono mogło lepiej być zorganizowane, jak nie tam, gdzie już było. I tak słynna deklaracja Balfoura powołała do życia narodowo-żydowską Palestynę. Gdy się wojna skończyła i to dzięki Bogu zwyciężko dla ententy, musiała Anglija obietnice wykonać, objęła więc protektorat nad Ziemią Świętą i zaczęła nią zarządzać. Palestynę zamieszkiwało 700.000 Arabów, nie uchodziło więc dopuścić do wyborów do ciał jakichś tam ustawodawczych, czy samorządowych gdyż władza znalazłaby się w ręku Arabów-mahometan. I ta władza arabska nigdy nie dopuściła do sprowadzenia Żydów celem utworzenia z Palestyny nowego państwa żydowskiego. A znowu nie uchodziło nie wykonać obietnicy danej przez Balfoura Żydom, którzy natarczywie domagali się niepodległej, a na razie przynajmniej otwartej dla Żydów Palestyny. I tak zeszły się dwa trudne problemy. Arabowie bronili się przed inwazją żydowską, Żydzi domagali się Ojczyzny. Anglija poszła po linii najmniejszego oporu, objęła protektorat, i komisaryczne rządy nad Palestyną, dała więc opiekę i obronę Arabom, a z drugiej strony na oścież otwarła drzwi dla Żydów, którzy początkowo masowo się zjeżdżali. I tak wynosiła liczba Żydów 100.000 wobec około 700 tysięcy Arabów. Oczywiście, że Arabom nowi goście podobać się nie mogli. Dwa szczepy, dwie rasy, dwie wiary nigdy się nie zgodzą i jedna drugiej ustąpić musi. Tak długo się kłócono, aż wzięto się za łby. Drobny incydent dał powód do wojny żydowsko-arabskiej. Według wiadomości winę za nią ponoszą Arabowie, którzy religijnie nietolerancyjni obili żydów pod ścianą płaczu, zohydzili nabożeństwo żydowskie, i wszczęli krwawe walki.

Walki te wznęciły wzburzenie na całym świecie. We wszystkich miastach Żydzi urządzili pochody demonstracyjne, gdzie obnoszono transparenty z wrogimi napisami przeciwko Anglii. Nawet w Katowicach zebrali się zgraja z Będzina i Sosnowca i defilowała po ulicach. W toku walk krwawych odniósł nasz konsul Zbyszewski, który niósł Żydom polskim pomoc, dotkliwe rany, za co mu Żydzi w Warszawie wyrazili podziękowanie. W zapale entuzjazmu bratniego złośli się młodzi żydkowie na ochotnika do wojny i umundurowani i uzbrojeni wyruszyli do Palestyny. Na dworcu w Warszawie żegnano ich z honorami i płaczem i każdemu życzone, by jaknajwięcej Arabów zlikwidował, swoją skórę całą zachował, i obładowany wrócił na Nalewki. Daremne obawy. Kto jak kto, ale żyd o swoją skórę zawsze dbać będzie. A pocemu „go dżurawycz skure“ cała lepiej się nosi. Poszli Żydzi na wojnę do Palestyny, ale jakoś pociąg ich nijkajko do Palestyny zawieźć nie mógł. Jeździł od stacji do stacji, szukał gdzie to ta ciotka Palestyna i jakby z kurzym spikiem na białym dniu do drzwi nie trafił. Żydom chciało się już jeść i pić, cały pozabierany prowiand pozjadali a ciotki Palestyny jak nie widać, tak nie widać. Coprawda im bliżej jej byli (już tak od Cieszyna się rozpoczynało) tem większy strach przed wojną mieli. A nuże tam trzeba będzie wachać proch. A Żyd się prochu boi. Ale na szczęście Palestyna była jeszcze daleko, to też jechali se żydkowie na wojnę galancie na przemian prosili Boga, raz by jaknajrychleji byli już tam, drugi raz, by wszystkich Arabów Asyryjczycy zjedli.

I z całym krzykiem i hałasem wojennym dojechali szczęśliwie aż do ... Genewy. Gdzie Rzym, gdzie Krym, gdzie Palestyna, a gdzie Genewa? A jednak przyjechali do Genewy, przedstawili się Lidze Narodów, pokłonili się Briandowi, chuchnęli czosnkiem na Mac Donalda, Stresemannowi zrobili dyg, zaprotestowali no i ... wrócili na Nalewki.

Poszli Żydzi na wojnę

Aj waj, waj — rompomom

Czas był coś niespokojny

Aj waj, waj — rompomom

Narobili hałasu, wszystkim władzom bigosu.

Tak się cała wojna skończyła.

Gdzieżby się Żyd miał lepiej niż w Polsce. Do ciężkiej pracy, do wojny, do ofiar to tylko zdolny jest Polak — do zrobienia śmietany, do handlu i lekkiego zarobkowania jest tylko Żyd. A nasi katolicy zamiast popierać polsko-katolickie kupiectwo, popierają żydów. Wszak z Katowic i Królewskiej Huty to czasy Będzin. Kiedyż to się ockniemy i zaczniemy bojkotować handel żydowski. Taka młodzież nasza w Bronnej mogłaby nam służyć dobrym przykładem. Tam dziarska nasza drużyna nic od żyda nie kupowała, ten się musiał z wioski wynieść i teraz od niego sklep kupili. Tam gdzie był pierwaj żyd, dziś katolik młodzieńiec sprzedaje i obsługuje ludzi. Do takiej bezkrwawej wojny z żydostwem nawołuję.

Michał.

Doniesienia Związku Młodzieży męskiej i żeńskiej

(Dla druhen 6—17)

(Dla druhów 1—13 i 17)

1. Podział zebrań okręgowych.

Wchodzimy w porę jesienią. Nadchodzi odpowiedni czas, by pomyśleć poważniej o systematycznej pracy stowarzyszeniowej. Dlatego spodziewam się, że ani jednego zarządu nie zabraknie na zebraniu okręgowym. Niech każde SMP. pokaże, że postępuje naprzód i pracę chce ożywić.

Zebrań odbędą się w następujących terminach:

Okręg katowicki 29 września rb. w Katowicach w Sekretarjacie

Okręg kochłowski 22 września rb. w Goduli;

Okręg król.-hucki 27 października rb. w Król. Hucie w Ognisku SMP. „Promień“

Okręg mikołowski 29 września w Mikołowie;

Okręg pszczyński 6 października w Pszczynie w Ognisku SMP.

Okręg rybnicki 13 października rb. w Rybniku;

Okręg tarnogórski 20 paźdz. w Tarn. Górach w Ognisku SMP.

2. Okręg myślowicki już w niedzielę 15 bm. miał swoje zebranie. Po raz pierwszy mógł ks. sekretarz powitać nowe SMP. Ławki i Wesola. Oba stow. rokuja najlepszą przyszłość, wysilają się wprost do wszelkich wskazówek Związku starannie się dostosować. Każde z nich już wręczyło ładne fotografie z życia organizacyjnego. SMP. Janów góruje, jak wiadomo, w lekkiej atletyce i w palancie. SMP. Myślowice rozwija się bardzo pomyślnie i pokazało wzorowe zebranie zarządowe pod kierownictwem dzielnego prezesa okręgowego, dha Kornka. Niestety różne mne SMP. mają z wielkimi trudnościami do walczenia. Aleć nie ustawać! Tem silniejsze wyjdziecie później na plan, a zwycięstwo Wasze będzie tem chlubniejsze!

3. Zawody międzyzwiązkowe Wielkopolska—Śląsk już podaliśmy w „Młodz. Kat.“ Zainteresuje zawodników doniesienie o nich w okólniku Związku poznańskiego. Tam piszą: „Poziom zawodów (lekkoatletycznych) był bardzo wysoki. Zawodnicy dali z siebie wszystko, by tylko zwyciężyć twardych druhów ze Śląska“. O palancie dodali: „Drużyna Związku śląskiego (to jest SMP. Janów) górowała nad drużyną poznańską bardzo dobrem podbijaniem piłki.“

Niech wszyscy zawodnicy przeczytają podany wynik zawodów międzyzwiązkowych w „Przyjacielu Młodzieży“ i postarają się na przyszły rok i w lekkiej atletyce zdobyć zwycięstwo!

4. Jeden odważny przemówił w „Kierowniku” na miesiąc wrzesień! Gdyby tylko teraz w każdym SMP. znalazł się Jemu podobny, któryby w dalszym ciągu zabrał głos na poruszony temat, jak Redakcja „Kierownika” sobie życzy. Więc po rozum do głowy, a po pióro do biurka i już pisać!

5. SMP., które się już śmiało rozpisały w „Przyjacielu Młodzieży”, zasługują na pochwałę — widać, że go pilnie czytują i nim się interesują. Są to (w ostatnim numerze) SMP. Cieszyn, Nowy Bytom i Tychy.

6. Zawody oświatowe czyli nasz abonament „Kierownika” i „Przyjaciela Mł.” w statystyce. Druhowie! Jak nad powyższymi wiadomościami się ucieszyłem, tak mocno się zasmucilem podaną mi przez Centralę naszą statystyką, t. j. zestawieniem zamówionych przez Was czasopism organizacyjnych. To też konkurs, to wyścigi — zawody oświatowe. Ależ jak tu kiepsko z nami wygląda! Stoimy bowiem w abonowaniu „Przyl. Mł.” na czternastym miejscu wśród druchów całej Polski! Pomyślcie! A to zestawienie poszło na całą Polskę! Co za wstyd druhowie! Czy Wy czytać nie umiecie? Mówisz, że zarząd nie zamawia, że zarząd winien! Dlaczego mi tego nie napiszesz? Już siadał i pisał do Katowic! Ja tam zarząd pogonię. Druhowie, jednak „pomalu”! Bo to wymówka tylko druha Leniuchowskiego. Dostał „Przyl. Mł.”, ale polepił nim „dracha”, żeby skowronki czytały „Przyjaciela”.

Na serjo, skończcie z ospałością w czytaniu! Zarządy lepiej się popisały. Stoją bowiem w abonowaniu „Kier.” na 4-tym miejscu. Cześć Wam, dzielne zarządy! Jak mam tak świątecznych członków w zarządach, to i druhowie zrozumią ważność zapoznania się z „Przyl. Mł.” i „Kierownikiem”. Przecież to dział oświatowy, a myśmy organizacją oświatową! Do oświatowych więc zawodów staśmy, począwszy od dzisiaj! Zamówcie natychmiast na październik, listopad i grudzień dla wszystkich druchów, którzy 30 gr składki płać, 2 „Kierowniki” dla zarządu pod adresem: „Sp. akc. Ostoja, Poznań, Pocztowa 15”. Poślijcie też zaraz pieniądze pod tym samym adresem za pomocą blankietu PKO., na którym dodacie nr. 202.768. Jeden egzemplarz „Przyjaciela” kosztuje tylko 15 gr, a „Kierownika” 1 zł, na kwartał naprzód 3 razy tyle.

Uwaga: Zarządy męskie jak i żeńskie! Liczba abonentów czasopism powinna się równać przynajmniej 66% cyfry członków!

7. Program wyczerpać! Co zrobić, to zrobić dobrze. Któremu SMP. nie udało się we wrześniu za dobrą prasą i dobrą książką zaangażować, wyczerpie ten program w październiku. Tylko te Stow., które osiągnęły 66% abonamentu czasopism wśród członków, zabierają się w październiku do oszczędności.

8. Dla rekrutów. Nie zapomnijcie urządzić wieczerek pożegnalnych dla wszystkich rekrutów całej parafii! Na zebraniu okręgowym w Mysłowicach uchwalono ofiarować na Mszę św. i pójść do gen. Komunji św. razem z rekrutami całej parafii, których oczywiście ks. proboszcz zaprosi. To się chwali!

9. I p. prezeska proszę w „Kierowniku”. Niech jej rada znajdzie posłuch we wszystkich większych SMP, w których zastępy są koniecznie potrzebne.

10. Monolog i ankieta w „Mł. Polce”. Druchny, korzystajcie już z jednego i drugiego? „Młoda Polka” zresztą zdradzi wszystkie pilne i rozsądne druchny!

11. Związek wypożycza każdej chwili swój aparat projekcyjny za opłatą 2 druchów, którzy go zawiozą na miejsce i obsłużą. Kto nie zamówi zawczasu, niech się nie dziwi, że inny go uprzedził. Także o przeźrocza i pocztówki będzie się Związek starał. W zapisie już mamy przeźrocza z Czechostowacji.

12. Ofiary na Związek Wileński złożyły SMPŻ. Pruchna 13 zł, SMPŻ. Szarlej 5 zł, SMP. Ornontowice 12,50 zł. Wszystkim serdecznie „Bóg zapłaci!” Na zebraniach okręgowych powinny wszystkie SMP. listy oddać!

13. Coś niecoś o kukurydzy i żołądźlach (dębinach). Druhowie, którzy sobie zamówili, zasadzili i opatrywali kukurydze,

będą z pewnością na końcu października zbierać świetne plony kukurydzy. Druhowie, nie zaprzestawajcie w dalszej pracy nad uprawą kukurydzy; wytrwajcie do końca! Prowadźcie ściśle dzienniczki, ażebyście mogli na końcu obliczyć, jaki mieliście zysk. Niek którym druchom (druchnom) tak świetnie udało się kukurydza, że będą mogli nawet coś kukurydzy sprzedać. Poleca się koniecznie polećka fotografować, a Ty, dzielny druchu (druchno), na czele. Zdjęcia takie uprasza się przesać do Związku. Kilka takich zdjęć już mam, które później umieszczę w „Gościu Niedzielnym” i „Przyjacielu Młodzieży”.

Pole pracy szerokie, trzeba myśleć zawsze, jakby można korzystać z tak tanich środków pod względem karmienia dobytku. Zeszłego roku karmił pewien gospodarz na Śląsku swój dobytek żołądźkami (dębinami), których nabierał 100 centnarów i zyskał na tem 3000 zł. Druhowie, nie moglibyście również pomyśleć o tak tanim środku karmienia dobytku? Zbliżają się dni jesienne, kiedy z drzew dębowych oblatują owoce. Wobec tego polecam i zachęcam do zbierania żołądźki (dębin), na których możecie dużo zyskać.

14. Uroczystość św. Teresy przypada w dniu 3 października. Druchny zapewne już przygotowały program na ten dzień albo na niedzielę następną. 3-ci października przypada na czwartek przed 1-szym piątkiem, czy nie łatwiej uda Wam się w tym dniu wszystkie druchny do wspólnej wieczornej adoracji zgromadzić? Może ją coś zaniedbałyście przez wakacje. Przypilnujcie teraz!

15. Z Kórnika powróciło 10 bm. osiem naszych druchów z SMPŻ: Katowice — parafia św. Piotra i Pawła, Najśw. Marii Panny i św. Józefa (Zależe), Król. Huta — parafia św. Barbary, i św. Jadwigi, Lubliniec, Lyski i Rożdżeń-Szopienice. I wszystkie ukończyły z postępem dobrym, a jedna nawet z bardzo dobrym trzytygodniowy obóz wychowania fizycznego. Jadąc na kurs, druchny zobowiązały się do dwuletniej pracy w naszej organizacji na polu wychowania fizycznego.

Związek liczy na to, że druchny-kursistki wprowadzą nowe życie do swych Stowarzyszeń, ucząc wszystkie druchny tego, czego się same nauczyły na kursie. do Księży Patronów zaś i do zarządów tych Stowarzyszeń zwraca się z prośbą o ułatwienie druchnom-naczelniczkom pracy przez dopilnowanie druchów, by licznie przychodzili na gimnastykę oraz wystranę się o salę, boisko, przybory i kostjumy gimnastyczne.

Zarządy powinny donieść piśmiennie Związkowi do dnia 15 listopada br., jak to druchny pracują, a druchny powinny do 15 października rb nadesłać do Związku sprawozdanie z obozu. Pamiętajcie, że musi być osiem sprawozdań! Która będzie pierwsza? A która najlepiej opisze nam pobyt w obozie?

16. Fotografie ze zjazdu delegatek są już gotowe i są w Związku po cenie 80 gr do nabycia. Przy zamówieniach proszę wyraźnie zaznaczyć, czy ma to być fotografia I albo II grupy.

17. SMP. Mazańcowice pośpieszyło z fotografiami z poświęcenia sztandaru (z 25 sierpnia)! Widać, uroczystość Wam się udało, jak mi już o tem doniósł ks. gen. sekr. Ligł Katol., ks. redaktor Siemienik. On raczył ks. sekretarza zastąpić, zato mu serdeczne dzięki!

Niadestane.

Sekretariat Generalny Związku Młodzieży Polskiej ma na składzie na pożegnanie rekrutów następujące rzeczy:

„Stosowne deklamacje” . . . . . cena 1,50 zł
Solowe i chórowe kupiety:

„Rekrut”, na głosy solowe . . . . . cena 1,40 zł
„Jestem Pan i kwita”, na głosy solowe . . . . . cena 1,40 zł
„Żołnierz i cywil”, na głosy solowe . . . . . cena 1,40 zł
„Polski żołnierz”, na głosy solowe . . . . . cena 1,40 zł
„Wojak lekarka”, na głosy solowe i chór . . . . . cena 1,40 zł
„Piosnka żołnierska” na głosy solowe . . . . . cena 1,40 zł
„Furman”. na głosy solowe . . . . . cena 1,40 zł